

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy**
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. X. 2022, č.j. RN-X-TT,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 28. X. 2022 č.j. RN-X-TT (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“) a § 90 odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 25. X. 2022 č.j. R-X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) odňal žalobci ode dne 18. 5. 2022 invalidní důchod.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil, neboť při posouzení jeho zdravotního stavu a pracovní schopnosti nebyla posudkovým lékařem objektivně zhodnocena příčina dlouhodobé pracovní neschopnosti a nebyly zohledněny všechny okolnosti zdravotního stavu žalobce. Uvedl, že posudkový lékař svůj závěr učinil, aniž by podrobněji zkoumal zdravotní stav žalobce, který nebyl na jednání přizván, a posudkový lékař si nemohl o jeho stavu učinit adekvátní představu. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno. K žalobě připojil lékařskou zprávu z gastroenterologie ze dne 2. 8. 2022 vypracovanou MUDr. S. R. a zprávu z psychiatrie ze dne 24. 8. 2022 vypracovanou MUDr. Z. H.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná uvedla, že subsumpce zkonstatovaného dominantního postižení, a to včetně jeho závažnosti, k rozhodnému datu, tzn. zařazení pod kapitolu II oddíl A položku 1b, zcela odpovídá objektivním údajům obsaženým ve shromážděné medicínské dokumentaci. Jiný funkční deficit v intenzitě indikující invalidizaci ve smyslu zákonné úpravy zde prokázán nebyl. Kritizované nepřizvání k jednání neobstojí, neboť úkol posudkových lékařů v realizaci primárních klinických poznatků nespočívá. Žalobce ostatně vznesenou výtku nikterak neupřesňuje, neuvádí, jaké novum by vzájemná konfrontace přinesla. Zodpovězení otázky důvodnosti proběhlé reklasifikace přísluší již výhradně aktuálně dovolávanému přezkumu.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že na základě žádosti ze dne 1. 10. 2012 a posudku o invaliditě ze dne 20. 11. 2012 č.j. LPS/X-JZM_CSSZ, kterým byl žalobce shledán invalidní pro invaliditu třetího stupně s mírou poklesu pracovní schopnosti 70% ode dne 28. 9. 2012 s platností posudku do 30. 11. 2013, byl žalobci vyplácen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Dne 3. 1. 2019 došlo ke snížení stupně invalidity na první stupeň z důvodu čtyřleté remise onemocnění.
6. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 21 č.j. LPS/X-JZM_CSSZ ze dne 31. 3. 2022 (tj. prvostupňový posudek) bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (dále jen „DNZS“) žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity) (dále jen „Vyhláška“), pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 25%, procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 Vyhlášky se nemění.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Posudkový lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčinou DNZS je X onemocnění, v roce 2011 operace X pro X – X, 5x reoperace pro recidivu. Dle X 3/2021 remise onemocnění, X bez potíží, poslední recidiva 2014, od té doby v remisi, zdravotní stav posuzovaného se zlepšil, remise trvá 8 let, není invalidní, datum zániku invalidity je 31. 3. 2022.

7. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 25. 4. 2022 správní orgán I. stupně odkázal na právní úpravu dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a od 18. 5. 2022 žalobci odňal invalidní důchod. Vyšel z prvostupňového posudku, dle kterého již žalobce není invalidní, neboť z důvodu DNZS jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.
8. Žalobce podal dne 4. 5. 2022 proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, ve kterých uvedl, že posuzující správní orgán nevzal v úvahu všechny okolnosti zdravotního stavu žalobce, posudkový lékař ohodnotil pokles pracovní schopnosti pouze o 25 % i přes dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce. Zdravotní stav žalobce omezuje nejen X, ale i X, která se projevuje tlakem až bolestí v nadbřišku, nechutenstvím až odporem k jídlu, pocitem nevolnosti a nutkáním ke zvracení, zvracením, třesem rukou. Vzhledem k těmto potížím žalobce nemůže využívat své dosažené vzdělání a schopnosti, jelikož jde vždy o směnný provoz, jedná se o práci ve stresovém prostředí bez možnosti dodržet pravidelnost stravování, která je při těchto obtížích doporučována. Vzhledem k tomu navrhl změnu prvostupňového rozhodnutí, aby byl žalobci znovu přiznán invalidní důchod prvního stupně.
9. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 11. 7. 2022 č.j. LPS/X_CSSZ (tj. námitkový posudek) dospěla posudková lékařka ve shodě s prvostupňovým posudkem k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b) přílohy k Vyhlášce, pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 25%, procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 Vyhlášky se nemění, žalobce není invalidní, den zániku invalidity je 31. 3. 2022. Posuzující lékařka mezi diagnózami zmínila X – 1. operace 2011, následně 4 reoperace pro recidivu, 8 let remise, lokální X, X., X., st. po operaci pro X v dětství. Vycházela též ze zprávy praktického lékaře ze dne 26. 5. 2022 vypracované MUDr. B., ze zpráv z urologie od MUDr. B. i ze zprávy ortopeda od MUDr. K., jejichž obsah je v posudku popsán, námitkám nebylo vyhověno; X onemocnění je osmým rokem v kompletní remisi, jde o stabilizovaný stav, ačkoliv si žalobce stěžuje na bolesti žaludku a třes, žádné vyšetření X nebylo doloženo, psychické obtíže referované praktickou lékařkou po týdenní nově nasazené léčbě částečně ustoupily, není referována dlouhodobá psychiatrická péče. Odůvodnila, proč nebylo postižení žalobce hodnoceno dle kapitoly II., oddílu A, položky 1c). Žalobce nebyl posouzení přítomen.
10. V napadeném rozhodnutí ze dne 28. 7. 2022 žalovaná poukázala na ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterých posuzuje zdravotní stav žalobce pro účely řízení o námitkách posudkový lékař. Vyšla z námitkového posudku o invaliditě ze dne 11. 7. 2022, shrnula jeho podklady, skutková zjištění učiněná v posudku včetně hodnocení dle přílohy k Vyhlášce, a dále jeho závěry, z posudku obsáhle

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

citovala. Odkázala na příslušnou právní úpravu, vzhledem k tomu, že pokles pracovní schopnosti žalobce činil dle posudku 25%, dospěla k závěru, že nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., námitky žalobce neshledala důvodnými a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 21. 4. 2023, a to vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno dokazování. Žalobce při jednání setrval na svém stanovisku, poukázal na to, že se léčí s X a X, přiložil lékařskou zprávu ze dne 6. 4. 2023. Žalovaná rovněž setrvala na svém stanovisku, navrhla zamítnutí žaloby, dodala, že v případě pozdější změny rozhodných skutečností lze podat novou žádost o přiznání invalidního důchodu.
13. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
14. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
15. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*
16. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost. Obdobně to platí v případě změn skutečností rozhodných pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu.
17. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.

18. V projednávaném případě žalobce zejména zpochybňoval závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jeho zdravotního stavu a shledání neexistence invalidity, žalovaná pak ze závěrů posudkových lékařů vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 15. 11. 2022, evidenční číslo SZ/X-11 (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat.
19. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise: MUDr. J. B., další lékař: MUDr. M. B. s odborností interní lékařství. Z posudku vyplývá, že komise vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce (včetně zpráv z gastroenterologie ze dne 2. 8. 2022 a 10. 11. 2022, z psychiatrie ze dne 24. 8. 2022, ze sonografie ze dne 20. 9. 2022 a urologie ze dne 1. 7. 2022), bylo provedeno vyšetření žalobce komisí, žalobce byl s posudkovým závěrem ústně seznámen. V Posudku MPSV je podrobně popsána anamnéza žalobce včetně pracovní anamnézy, přičemž byl posuzován k výkonu činnosti technicko-administrativního pracovníka. V souhrnu diagnóz je uvedeno, že je u žalobce stav po operaci X pro X – 9/2011 a následných 4 reoperacích (8/2012, 1/2013, 5/2014, 12/2014) a lokální X pro recidivy, nyní 7 let remise; chronický zánět X; X – anamnesticky; stav po operaci pro X – v dětství; abusus nikotinu; lehká depresivní fáze – od 5/2022. Dle posudkové rozvahy bylo v době rozhodné pro posouzení dne 28. 7. 2022 X onemocnění více než 7 let v remisi, tj. nebyla zjištěna recidiva, progresse či generalizace onemocnění; dle nálezů z urologie byl popsán fyziologický nález na X, naznačena byla X, nález na X, X problémy nebyly popsány; ezofagogastroduodenoskopie prokázala X deformaci a zmenšení X, doporučena byla žaludeční dieta, nasazení léků a doporučení nekouřit; nově – 10. 11. 2022, tj. po vydání napadeného rozhodnutí bylo doporučeno provedení rentgenu žaludku a s výsledkem provedení konzultace s chirurgem, tato skutečnost neměla vliv na posouzení k datu 28. 7. 2022; stav po operačně řešeném X byl zhojen a stabilizován bez funkčního dopadu; nově – od 5/2022 (po ukončení řízení o invaliditě na ČSSZ s negativním výsledkem) se posuzovaný začal léčit na psychiatrii pro lehkou depresivní fázi, tato byla dávana do souvislosti s debaklovou životní situací po odejmutí invalidity, během posledních 3 měsíců po zavedené terapii došlo ke zlepšení stavu, nově vzniklé psychické onemocnění nesplňovalo kritéria DNZS, a to s ohledem na vznik a délku trvání a zlepšující se prognózu. Byla shrnuta historie uznání invalidity žalobce. Komise dospěla k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla 7 let trvající remise X onemocnění X. Shodně s námitkovým posudkem hodnotila stav žalobce dle kapitoly II., oddílu A, položky 1b) přílohy k Vyhlášce, avšak dle komise činila procentní míra poklesu pracovní schopnosti jen 20%, a to s ohledem na velmi dobrý výsledek X léčby a trvající remisi X onemocnění. Dospěla k závěru, že posuzovaný nebyl invalidní, byl schopný práce s využitím své kvalifikace či s využitím svých pracovních zkušeností, nevhodné byly těžké práce. Datum zániku invalidity určila lékařským nálezem z urologie ze dne 26. 3. 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

20. Soud k tomu doplňuje, že neprováděl dokazování lékařskou zprávou z gastroenterologie ze dne 2. 8. 2022 vypracovanou MUDr. S. R. ani zprávou z psychiatrie ze dne 24. 8. 2022 vypracovanou MUDr. Z. H., neboť Posudek MPSV z těchto zpráv vycházel, soud sám ani nemůže zdravotní stav žalobce hodnotit. Ze stejného důvodu soud neprováděl dokazování ani lékařskou zprávou ze dne 6. 4. 2023, která navíc pochází až z doby po vydání napadeného rozhodnutí.
21. Žalobce se k Posudku MPSV nevyjádřil. Žalovaná měla za to, že Posudek MPSV zdůvodnil dostatečně přesvědčivým způsobem, proč u žalobce nebyl k rozhodnému datu přítomen funkční deficit v intenzitě indikující invalidizaci, neměla k němu výhrady.
22. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40. K tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
23. Soud shledal, že Posudek MPSV splňuje shora uvedené požadavky na řádné odůvodnění závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí shledán invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 20%. Komise rozhodovala v řádném složení, vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce, kterou k posouzení věci shledala za dostatečnou, žalobce sám byl jednání komise přítomen a ze strany interní lékařky vyšetřen. Komise hodnotila postižení žalobce shodně s prvostupňovým i s námitkovým posudkem (tj. dle kapitoly II., oddílu A, položky 1b) přílohy k Vyhlášce), zabývala se nejen X onemocněním žalobce, ale též namítanými gastroenterologickými potížemi žalobce, psychickými potížemi žalobce a též dalšími aspekty jeho zdravotního stavu, zohlednila též žalobcem předložené lékařské zprávy. Komise též vysvětlila, z jakého důvodu hodnotila pokles pracovní schopnosti pouze 20%, a to oproti předchozím posudkům, které stanovily míru poklesu pracovní schopnosti 25%. Rovněž odůvodnila dřívější zjištěné datum zániku invalidity ke dni 26. 3. 2021 oproti datu 31. 3. 2022 dle námitkového posudku; to však nic nemění na tom, že ke dni 18. 5. 2022, od kterého byl žalobci odňat invalidní důchod, a ke dni vydání napadeného rozhodnutí (28. 7. 2022) již žalobce nebyl invalidní. Posudek MPSV považuje soud za komplexní, dostatečně odůvodněný a v rámci přípustného rozsahu soudního přezkumu soud k tomuto posudku nezaujal žádné výhrady.
24. Žalobce v podané žalobě pouze namítal, že si posudkový lékař nemohl učinit adekvátní představu o žalobcově zdravotním stavu, když žalobce nebyl k jednání přizván. Žalobce však v podané žalobě neuvedl, co konkrétně nebylo posudkovou lékařkou v průběhu námitkového řízení zohledněno, k Posudku MPSV se blíže nevyjádřil. Vzhledem k tomu, že při jednání Posudkové komise MPSV již žalobce přítomen byl a byl komisí vyšetřen, považuje tím soud žalobní námitku za vypořádanou.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

25. Soud shrnuje, že na základě výše uvedeného považuje za dostatečně odůvodněný závěr, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. S ohledem na to soud neshledal ani nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterým byl žalobci s účinností od 18. 5. 2022 odňat invalidní důchod.
26. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
27. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží dle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 21. dubna 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.